

dels om en vis Forøgelse af Udgifterne til Indkvartering. Saaledes som Forholdet nu er, er man under Indkaldelserne nødsaget til at indlægge i Kantonnement alene de Afdelinger, til hvilke der ikke er Plads i Garnisonen, men man vilde, naar man gaar ind paa den Tanke, der ligger til Grund for nærværende Lovforslag, være nødsaget til tillige at udlægge i Kantonnementet — i det mindste i nogen Tid — andre Afdelinger, som skulle deltage i Øvelserne sammen med de i Forvejen i Kantonnement udlagte Afdelinger. Jeg skal nævne et Eksempel. Naar Forholdet nu ved første Regiment under Indkaldelse er det, at det har en Bataillon liggende i Kaserne i Garnisonen og to Batailloner i Kantonnement, vil Forholdet blive det, at man vil være nødsaget til i nogen Tid ogsaa at indlægge Rekrutbataillonen i Kantonnement, for at den kan deltage i Regimentets Øvelser. Derved vil der jo fremkomme en Forøgelse af Udgifterne til den ekstraordinære Indkvartering; men paa den anden Side vil der for de Afdelingers Vedkommende, som ere indkvarterede i Byerne, komme en Besparelse paa Indenrigsministeriets Budget paa Kontoen for den ordinære Indkvartering. I det hele taget ville de Udgifter, der bevirkes ved dette Arrangement, rigelig opvejes ved den store Fordel, som det er for Beboerne at blive fri for den stadig tilbagevendende Indkvarteringsbyrde. Jeg kan derfor kun anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, og jeg skal fremhæve, at det naturligvis ogsaa for Militæretaten har sin store Betydning at komme ud i ny ukendte Egne, hvorved Øvelserne vilde blive langt interessantere og mere lærerige.

J. C. Christensen: Ja, det Forslag, som her foreligger, stillet af to ærede Medlemmer, har jo sin væsentlige Interesse for Beboerne i Nærheden af Garnisonsbyerne. Det kan jo nemlig ikke være nogen ringe Ulempe for disse Beboere stadig at skulle have disse Indkvarteringer. Ifølge vor Hærlov skal der jo af et Firaar i 2 Aar være større Kantonnementsøvelser og i de andre 2 Aar Øvelser ved Garnisonsbyen. For saa vidt Forslaget gaar ud paa en Lempelse for disse Beboere, kan man jo kun sympatisere med det; men jeg tror alligevel ikke, at det egner sig til at gennemføres saaledes, som det foreligger oplyst i Øjeblikket. Jeg tror i det hele taget ikke, at det er værd at faa endnu en Lap paa Hærloven. Vi have virkelig faaet tilstrækkeligt af Lapper paa den. Det var bedre, om vi bl. a. for

med nogenlunde Lethed at kunne se, hvad der er gældende Lov i saa Henseende, fik en helt ny Hærlov. Jeg sværmer ikke for saadanne Smaalapper, som denne vilde blive. Men selv bortset herfra tror jeg, det vilde have været heldigt, om Forslaget havde foreligget anderledes godt oplyst. Jeg har spurgt forskellige om, hvad dets Gennemførelse vel vilde koste, og har faaet forskellige Svar. Nogle have sagt: ingen Verdens Ting — og det er jo det billigste. Andre have sagt: kun en Ubetydelighed, saaledes som den højtærede Minister sagde for et Øjeblik siden. Men det kan man jo ikke se her i Lovforslaget, og man kan navnlig ikke se det, fordi man ikke ved, hvor vidt disse Øvelser skulle strække sig. Man ved ikke, hvor meget man vil benytte den eventuelle ny Bestemmelse, om man vil gaa ganske bort fra Garnisonen med Styrken og i hele Øvelsestiden helt lægge Styrken bort — saa vilde det koste betydeligt — eller om man vil køre ud med Jærnbanen om Morgen og tage hjem med Tropperne om Aftenen. Saaledes som Forslaget her foreligger, vil det give Administrationen alt for frit Spillerum, og det tror jeg ikke, vi kunne være tjente med. Man maatte i alt Fald have en Plan, i Henhold til hvilken Øvelserne skulde finde Sted, og Lovforslaget maatte foreligge tilstrækkelig oplyst, saa man vidste, hvor store Udgifterne vilde blive. Da Forslaget jo imidlertid vil fritage Beboerne for adskillige Ulemper, skal jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke modsætte mig det og kan godt tilraade, at det gaar til et Udvalg, for at det der bliver Genstand for Behandling, og for at man kan søge at faa de Oplysninger, som ville være ganske nødvendige for at fremme Lovforslaget.

Krigsministeren (Tuxen): Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte, at jeg havde nævnt, at Udgiften kun vilde være en Ubetydelighed, saa vil jeg dog sige, at hvis jeg har brugt dette Udtryk, saa var det ikke ganske heldigt. Jeg vil ikke kalde Udgiften en ren Ubetydelighed, men hellere holde mig til, hvad jeg sluttede med at sige, at den Udgift, der vil blive foraarsaget ved Lovforslaget, rigelig vil kunne opvejes ved den Fordel, det vil yde Beboerne. Den Tanke, som det ærede Medlem havde, at Afdelingerne maaske skulde kunne tage ud med Jærnbanen om Morgen og saa tage hjem igen om Aftenen, fyldestgør ikke Lovforslagets Tanke.